วิถีแห่งความสุข

สุรวัฒน์ เสรีรัตนา

วิถีแห่งความสุข

ผู้เขียน	**สุรวัฒน์ เสรีวิวัฒนา**
ประสานงาน	นุชรัตน์ ศิริประภาวรรณ
พิสูจน์อักษร	ชนรดา อินเที่ยง
ภาพปกและภาพประกอบ	เซมเบ้ (นิพนธ์ โสภณวัฒนวิจิตร)
ปกและกราฟฟิก	รุ่งนภา ชวลิตเสวี
รูปเล่ม	ภูสิต อินทรทูต

www.wimutti.net

วิถีแห่งความสุข

สุรวัฒน์ เสรีวิวัฒนา

ความสุขมีอะไรบ้าง?

ได้ลาภ

ได้ยศ

ได้สรรเสริญ

มีความสบายกายสบายใจ

ได้รับในสิ่งที่ต้องการ

ของคู่กับความสุข?

ได้ลาภ - เสื่อมลาภ (ลาภหาย)

ได้ยศ - เสื่อมยศ

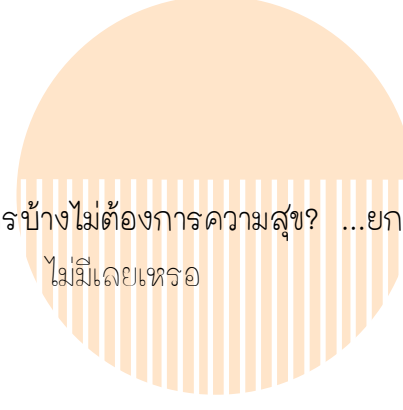
ได้สรรเสริญ- ถูกนินทา

สบายกายสบายใจ - ทุกข์กายทุกข์ใจ

สมหวังในสิ่งที่ต้องการ - ไม่สมหวังในสิ่งที่ต้องการ

ZEMBE

ใครบ้างไม่ต้องการความสุข? ...ยกมือขึ้น

ไม่มีเลยเหรอ

ใครบ้างต้องการความทุกข์? ...ยกมือขึ้น

ไม่มีคนยกมืออีกแล้ว

ZEMRE

2
3
15
8+

คนเราก็ล้วนแต่รัก-ชอบความสุข และเกลียด-ไม่ชอบความทุกข์

พอเกิดความสุขก็ยินดีพอใจ หวงความสุข ต้องการให้ความสุขคงอยู่ตลอดไป

พอความสุขมลายหายไป ก็เสียใจ หาทางทำให้ความสุขเกิดอีก

พอมีความสุขก็อยากให้สุขขึ้นไปอีก ดิ้นรน แสวงหาความสุขที่ยังไม่เกิด

ลงมือทำอะไรต่อมิอะไรสารพัด เพียงเพื่อให้มีความสุขตามที่ตัวเองต้องการ

พอเกิดความทุกข์ก็ไม่ยินดีไม่พอใจ อยากให้หายทุกข์ หาทางผลักไส ทำลายความทุกข์ให้ดับดิ้นสิ้นไป

ไม่น่าเชื่อเลยว่า บางคนถึงกับลงมือทำในสิ่งที่เลวร้ายที่สุด เพียงเพื่อให้ตัวเองได้รับความสุข หรือเพียงเพื่อทำให้ตัวเองหายจากความทุกข์

มีความสุข - มีความทุกข์

(วิบาก)

รักสนุก - เกลียดทุกข์

(กิเลส)

ลงมือกระทำสิ่งต่างๆ

(กรรม)

วังวนนี้จะหมุนต่อเนื่องกันไม่รู้จักจบจักสิ้น

เพราะคนเราไม่รู้ว่า

ไม่รู้ว่า...ที่จริงแล้วความสุขนั้นไม่อาจเกิดขึ้นกับเราตลอดเวลา

ไม่รู้ว่า...ที่จริงแล้วความสุขนั้นล้วนแต่ทำให้เราต้องดิ้นรนเพื่อให้ได้สุข เพื่อจะหนีทุกข์

ไม่รู้ว่า...ที่จริงแล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่เราเห็นว่าเป็นความสุขนั้นจะไปจบลงที่เป็นทุกข์

ไม่รู้ว่า...ที่จริงแล้วเรากำลังถูกความสุขหลอกลวง จนในที่สุดเราต้องตกลงไปอยู่ในความทุกข์ไปตราบนานแสนนาน

ไม่รู้ว่า...ความสุขที่แท้จริง ที่ไม่หลอกลวงให้เราตกลงไปอยู่ในความทุกข์นั้นมีอยู่หรือไม่ เมื่อเราไม่รู้ เราจึงหลงวนเวียนอยู่ในวังวนของความสุข-ความทุกข์ไปไม่รู้จักจบจักสิ้น

มีคนส่วนหนึ่งเกิดฉุกคิดได้ว่า

หากยังอยู่ในวังวนชีวิตแบบนี้ ยังไงๆ ก็ต้องทุกข์ยังไงๆ ก็ไม่อาจสุขได้อย่างแท้จริง

จึงคิดที่จะแสวงหาความสุขที่แท้จริง

ด้วยเชื่อว่า...ต้องมีทางที่จะออกไปจากวังวนของความสุข-ความทุกข์ได้อย่างแท้จริง

ไม่ต้องวนเวียนเป็นสุขเป็นทุกข์กันอีกต่อไป

จึงได้ลงมือทำตามที่ตัวเองคิดว่าจะเป็นทางที่จะพาออกไปจากวังวนของความสุข-ความทุกข์ได้

ZEMOE

ZEMBE

ในที่สุด

ก็มีมหาบุรุษผู้หนึ่งออกจากวังวนได้สำเร็จ

แล้วก็ป่าวประกาศว่า...

ทางออกจากวังวนนั้นมีอยู่ ผู้ใดเดินตามทางนั้นก็จะไม่เป็นทุกข์อีกเลย

มีผู้ได้ยินมหาบุรุษบอกทางให้ ก็ลงเดินตามทางนั้นจนไม่เป็นทุกข์อีกเลยเช่นกัน

มหาบุรุษผู้นั้น ได้ชื่อว่า พระพุทธเจ้า

ทางที่มหาบุรุษผู้นั้นป่าวประกาศไว้ ได้ชื่อว่า พระธรรม

ผู้ที่เดินตามทางที่มหาบุรุษป่าวประกาศไว้ ได้ชื่อว่า พระสงฆ์

(ต่อมามีผู้เดินตามทางที่มหาบุรุษป่าวประกาศไว้มากขึ้น จึงได้ชื่อว่า พุทธบริษัท ๔)

พระพุทธเจ้าทรงประกาศทางไว้ว่า

ผู้ใดต้องการพ้นไปจากวังวนของความสุข-ความทุกข์ ก็ให้มาเดินตามทางๆนี้ ทางๆ นี้คือ

ทุกข์นั้น ให้รู้ด้วยความเพียร ด้วยความมีสัมปชัญญะ มีสติ

เหตุที่ทำให้เป็นทุกข์ (สมุทัย) นั้น ให้ละเสีย

สภาวะที่ไม่เป็นทุกข์ (นิโรธ) นั้น ทำให้แจ้งให้ปรากฏ

มรรคทั้ง ๘ องค์นั้น ทำให้มาก

ZEMBE

มรรคทั้ง ๘ องค์มีอะไรบ้าง

ความเห็นชอบ (สัมมาทิฐิ)

ความดำริชอบ (สัมมาสังกัปปะ)

เจรจาโดยชอบ (สัมมาวาจา)

ทำการโดยชอบ (สัมมากัมมันตะ)

เลี้ยงชีพโดยชอบ (สัมมาอาชีวะ)

ความเพียรชอบ (สัมมาวายามะ)

ระลึกชอบ (สัมมาสติ)

จิตตั้งมั่นชอบ (สัมมาสมาธิ)

มรรค ทั้ง ๘ องค์ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน จะเลือกทำเพียงบางองค์ไม่ได้

เปรียบเหมือนเชือกเส้นใหญ่ที่ต้องเอาเชือกเส้นเล็กๆ มาฟั่นรวมกัน

หากเส้นเล็กๆ ขาดไปบางเส้น เชือกเส้นนั้นก็ใช้งานได้ไม่ดี

ความเห็นชอบ

เป็นทุกข์ คืออะไร

อะไรคือเหตุทำให้เป็นทุกข์

ความไม่เป็นทุกข์ คืออะไร

วิธีปฏิบัติเพื่อไม่ให้เป็นทุกข์ มีอะไรบ้าง

เป็นทุกข์ระดับเบื้องต้น

เกิด แก่ เจ็บ (ป่วย) ตาย
เจอะเจอสิ่งที่ไม่ชอบไม่พอใจ
พลัดพรากจากสิ่งที่รัก

ไม่สมหวังในสิ่งต่างๆ
เศร้าโศกเสียใจ-รำพึงรำพัน
ความลำบาก
ทุกข์ระดับนี้เป็นความทุกข์ที่ต้องเกิดกับทุกคน

เป็นทุกข์ระดับกลาง

จิตที่หลงไปยึดสิ่งต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในตัวเอง

รวมทั้งหลงไปยึดว่ากายและใจ (จิต) เป็นตัวเรา เป็นของเรา

ทุกข์ในระดับนี้ แม้แต่กำลังมีความสุขก็เป็นทุกข์

ถ้าเข้าใจทุกข์ระดับนี้ได้ ก็จะเป็นทุกข์น้อยลง

เช่นขณะกำลังป่วย

จิตใจก็ไม่รู้สึกว่าเป็นทุกข์

เป็นทุกข์ระดับละเอียด

กายใจ (จิต) ซึ่งเป็นที่ตั้งอยู่ของความยึดมั่นเป็นทุกข์

ถ้าเห็นทุกข์แบบนี้อย่างแจ่มแจ้ง ก็จะไม่หลงยึดกายยึดใจ แล้วจะไม่เป็นทุกข์อีกเลย

อะไรคือเหตุให้เป็นทุกข์

ก็คือความอยาก (ตัณหา)

ตัณหามี ๓ ลักษณะคือ อยากได้ อยากเป็น ไม่อยากได้ไม่อยากเป็น

ถ้ายังมีความอยาก ก็ยังต้องอยู่ในวังวนของความสุข - ความทุกข์

ความไม่เป็นทุกข์

ก็คือ การที่เราไม่มีความอยาก

ไม่หลงไปยึดเอาทุกอย่างแม้แต่กายและจิตเองว่าเป็นตัวเรา ของเรา

เมื่อไม่ยึดก็ไม่ทุกข์ ไม่ทุกข์แม้แต่กำลังเจ็บ(ป่วย) กำลังตาย

ไม่ทุกข์ ทั้งๆ ที่ยังมีชีวิตเหมือนคนอื่นทั่วๆ ไป

วิธีปฏิบัติเพื่อไม่ให้เป็นทุกข์

ต้องปฏิบัติมรรค ทั้ง ๘ องค์ให้บ่อยๆ ให้ต่อเนื่อง จนเกิด ผล เป็นความพ้นทุกข์

มรรคต้องปฏิบัติทั้ง ๘ องค์ทำเพียงบางส่วนไม่ได้

หากทำเพียงบางส่วน ก็จะไม่พ้นจากการเป็นทุกข์ได้

การทำมรรคเพียงบางองค์ได้ผลแค่ทำให้ชีวิตมีความสงบสุข

แต่ไม่เกิดผลเป็นความพ้นทุกข์

ZEMBE
ISHOLIDAY

ZEMBE
ISHOLIDAY

ความดำริชอบ

ดำริที่จะออกจากเรื่องกาม

ดำริที่จะไม่พยาบาท ไม่เบียดเบียน

แค่ดำริ (คิด ตั้งใจ) เท่านั้น ไม่ใช่การจัดการกับเรื่องของกาม พยาบาท เบียดเบียน ให้แตกหักกันไป

เจรจาโดยชอบ

พูดในสิ่งที่เป็นความจริง

ไม่พูดเท็จ

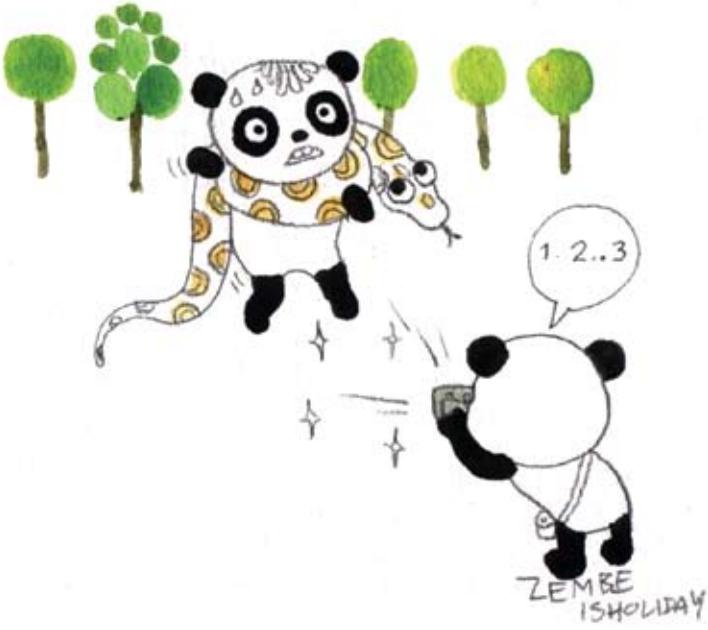
ไม่พูดส่อเสียด

ไม่พูดหยาบคาย

ไม่พูดเพ้อเจ้อ

JAZZ

1. 2..3
ZEMBE
ISHOLIDAY

ทำการโดยชอบ

ไม่ฆ่าสัตว์

ไม่ลักทรัพย์

ไม่ประพฤติผิดในกาม

ไม่ทำการใดที่เป็นการทำให้ตัวเอง
และผู้อื่นเดือดร้อน

เลี้ยงชีพโดยชอบ

ไม่ยังชีพด้วยสิ่งที่เป็นโทษ เช่นไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่เสพยาเสพติด

ไม่หาเลี้ยงชีพด้วยอาชีพที่ผิดกฎหมาย และไม่เป็นไปตามมรรคข้ออื่นๆ

ZEMBE
ISHOLIDAY

ZEMBE
ISHOLIDAY

ความเพียรชอบ

เพียร = ทำให้บ่อย

เพียรป้องกันอกุศลที่ยังไม่เกิด ไม่ให้เกิด

เพียรละจากอกุศลที่เกิดขึ้นแล้ว

เพียรทำกุศลที่ยังไม่เกิด ให้เกิด

เพียรทำกุศลที่เกิดแล้ว ให้ยิ่งๆ ขึ้นไป

ง่ายๆ ก็เพียรทำดี - ละชั่ว

ระลึกชอบ

ให้มีความเพียร มีสติ มีสัมปชัญญะ ในขณะที่รับรู้สิ่งต่างๆ (กาย เวทนา จิต ธรรม)

ด้วยการเห็นเป็นเพียงสิ่งที่มีการเกิดขึ้น - เสื่อมดับไปเป็นธรรมดา

ZEMBE
ISHOLIDAY

E=MC²
10%
R=O²

จิตตั้งมั่นชอบ

ให้มีจิตตั้งมั่น ไม่หลงเพลิดเพลินไปในสิ่งต่างๆ ที่กำลังปรากฏ

จิตตั้งมั่นชอบ ได้ชื่อว่า สัมมาสมาธิ

สัมมาสมาธิจะคล้ายกับสมาธิที่เรารู้จักกัน แต่ต้องมีความไม่หลงเพลิดเพลิน

ไปในสิ่งต่างๆ (มีสติบริสุทธิ์) เป็นลักษณะเด่น

การดูหนัง อ่านหนังสือ ฯลฯ ด้วยความหลงเพลิดเพลินไปกับหนังหรือเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ เรียกว่า มีสมาธิ แต่ไม่ใช่สัมมาสมาธิ แม้แต่การนั่งสมาธิทำจิตจนมีความสุขสงบ ถ้ายังหลงเพลิดเพลินจมแช่กับความสุขสงบ ไม่เห็นว่าความสุขสงบนั้นก็เกิดขึ้นเสื่อมดับไปเป็นธรรมดา ก็ยังไม่ใช่สัมมาสมาธิ

ทำมรรคทั้ง ๘ องค์ให้มาก ทำอย่างไร

ทำได้ด้วยการ ฝึกให้มีความรู้สึกตัวบ่อยๆ ในแต่ละวัน

รู้สึกตัวเป็นอย่างไร

รู้สึกตัว = ไม่เผลอ

เผลอ จะลืมตัวเอง ไม่รู้สึกว่ามีตัวเองอยู่ในโลก

ZEMBE
ISHOLIDAY

เผลอไป จริงไหม?

ดูหนัง ดูทีวี ก็เผลอไปได้
พูดโทรศัพท์ ก็เผลอไปได้
มองสาวสวย (มองหนุ่มหล่อ) ก็เผลอไปได้
โกรธ ก็เผลอไปเหมือนกัน
เผลอไปกับทุกๆ กิจกรรม

ทันทีที่รู้สึกตัว ก็จะรู้ว่า เมื่อกี้เผลอไป

เมื่อหัดสังเกตจนรู้สึกได้จริงๆ ว่า เมื่อกี้เผลอไป ก็จะพบว่า ทันทีที่รู้สึกตัว จะรู้สึกผ่อนคลาย สบายๆ ไม่เพ่งจ้อง (การเพ่งจ้องจะทำให้มึน ตึง หนัก ซึ่งยังไม่ใช่การรู้สึกตัว)

เผลอไปแล้ว ก็แล้วกันไป

ใครๆ ก็เผลอไปกันทุกคน คนที่ไม่เผลอเลยคือคนที่พ้นจากวังวนของความสุข-ทุกข์ได้แล้ว

ไม่ต้องพยายามทำให้ไม่เผลอ

ยิ่งรู้ว่าเผลอบ่อย ก็ยิ่งรู้สึกตัวได้บ่อย

รู้สึกตัวได้ ก็เห็นจิตใจตัวเองได้

เห็นจิตใจตัวเองมีอาการต่างๆ นาๆ

เดี๋ยวก็มีความโกรธ เดี๋ยวก็มีความพอใจ เดี๋ยวก็เหม่อลอย เดี๋ยวก็คิดโน่นคิดนี่ ฯลฯ

เมื่อเห็นจิตใจตัวเองมีอาการต่างๆ นาๆ

ก็ให้ **แค่ดู** ไปเท่านั้น ไม่ต้องพยายามแก้ไขจิตใจตัวเอง

แค่ดูจิตใจตัวเองเท่านั้น

จิตจะดีหรือไม่ดี ก็ไม่ต้องพยายามแก้ไขจิตใจตัวเอง

การแค่ดูจิตใจตัวเอง เป็นการทำให้เกิดปัญญารู้แจ้งความจริงว่า

จิตนั้นไม่เที่ยง (อนิจจัง)

จิตนั้นเป็นทุกข์ (ทุกขัง)

จิตนั้นไม่ใช่ตัวตนที่จะบังคับได้ (อนัตตา)

เมื่อรู้แจ้งความจริง

สามารถปล่อยวางความเห็นผิด
ไม่ก่อเหตุที่จะทำให้ทุกข์
สามารถใช้ชีวิตตามปกติได้ด้วยจิตใจที่ไม่เป็นทุกข์
จะเป็นผู้ รู้-ตื่น-เบิกบานระหว่างวันได้ตามที่
พระพุทธองค์ทรงประกาศหนทางเอาไว้ให้

สรุปแนวการเจริญมรรคแบบง่ายๆ

๑ รู้สึกตัวให้เป็น
๒ แค่ดูจิตใจตัวเองตามที่เป็นจริง (ดูจิตด้วยความรู้สึกตัว)
ไปเรื่อยๆ จิตเป็นอย่างไรก็แค่รู้ว่าเป็นอย่างนั้น

ครูบาอาจารย์ได้เตือนไว้ว่า.....

หนทางยังมีอยู่

ผู้เดินทางยังไม่ขาดสาย

ลงมือเสียแต่วันนี้ ก่อนที่กระแสลมแห่งกาลเวลา

จะพัดพารอยพระบาทของท่านจางหายไป

เพราะถึงเวลานั้นพวกเราก็จะต้องระหกระเหินไร้ทิศทาง

ไปอีกนานแสนนาน

สุรวัฒน์ เสรีวิวัฒนา

๑๘ พ.ย. ๒๕๕๘

บันทึก

Yo!
what's up
I
HipHop

ATM

เราไม่รู้ว่า
ที่จริงแล้วความสุขนั้นไม่อาจคงอยู่ได้อย่างถาวร
เราไม่รู้ว่า
ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราเห็นว่าเป็นความสุขนั้นจะไปจบลงที่เป็นทุกข์
เราไม่รู้ว่า
การจะได้ความสุขที่แท้จริงจะได้มาอย่างไร
เมื่อเราไม่รู้ เราก็ตกหลุมพรางของความสุข
จนในที่สุดเราต้องไปอยู่ในวังวน
ของฝ่ายทุกข์ไปนานแสนนาน

